

וחיות ונגון, ואחר כך קדוש אתה בהתעוררות גדול, ובגמר הברכה "המלך הקדוש" נעשה רעש גדול וכולם עומדים ומחאת כפיים סוערות ועניית אמן חזק וכו' וכו' וכן המשך התפלה, וכהן לא היה לנו לברך אותנו בברכת כהנים, וכן עד גמר השמו"ע הכל בהתעוררות ונועם.

ואחר כך פתיחת הארון קודש ואמירת תפלת "אבינו מלכנו" (שאומרים כל עשרת ימי תשובה,) בבכיה והתעוררות רב כל פסוק ופסוק, ובפרט "אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלימה" וכו' כל פסוק הקהל ביחד ואחר כך החזן בהתעוררות רב וכן "כתבנו לחיים טובים" וכו' וכן עד הסוף.

ואחר כך תיכף אמירת "לדוד ה' אורי" וכו' כולם ביחד בהתעוררות חזק ושהיית זמן, ואחר כך אמירת החזן בהתעוררות ונועם, ואחר כך אמירת שיר של יום בכונה והתעוררות, ואחר כך הכינו עצמם לקריאת התורה, ולקח הספרדי אשר שם תמיד חכם אהרון פתיחת הארון לעצמו, ואחד מאנ"ש היה הגבה שמגביהים הספר תורה ומראים לעם הכתב, ור' משה הבעל קורא שלנו היה הבעל קורא, וקראו אותי במקום כהן, (כמו שקניתי ערב ראש השנה כנ"ל) ועשו "מי שברך".

וכן קראו לתורה כל אלו שקנו בערב ראש השנה, ואת ר' אברהם שלישי כנהוג, ואת ר' אשר זעליג אף על פי שלא רצה לקנות נתנו לו עליה מפני השלום, ור' אברהם ברוך הנ"ל רצה "מפטיר" של יום השני של ראש השנה כי כן מנהגו תמיד, ועל כן לא היה לו היום עליה והיה לו "הגבה", והספרדי אהרון הנ"ל היה מפטיר ואמר הברכות עם ההפטורה דחנה בהתעוררות גדול.

והנה כשגמרו קריאת התורה והמנהג תמיד שנותנים ערך שעה או יותר לרגוע, כדי שיוכלו לילך למקוה ולהכין עצמו לתקיעת שופר וכו', אבל כיון שכבר חיכו איזה שעות על תפלת המנין השני כנ"ל, וגם כבר קרוב לחצות היום ומוכרח להתפלל תפלת מוסף קודם שעה שביעית, והתקיעות בוודאי יבלו זמן רב, על כן הכריז ר' אברהם לרגוע רק עשרה מינוט.

אבל הם העמידו עצמם על זה ופעלו שיתנו זמן חצי שעה, לילך למקוה